

Dch liten Skålm, belönad, han mår nu
 Och håller han nu Wårds hus i Neder-
 Mig tyckes han skall skratta åt wisan.

W i s a

Om tvenne Män af Adels,

hvilka reste till Engfland, samt wid
 hemkomsten blefwo arresterade

för

Hög m å l s b r o t t.

Tredje Upplagan.

SEDERHOLM,
 Elméns och Granbergs Tryckeri, 1832.

Äf mycken dümhet blifwer stort buller
och bång,

Det kan man erfara af denna min sång.
Det tyckes mig är tungt till att lefwa.

Och twenne män af Adels till Tyskland re-
ste ut;

Men denna deras resa den tog ett snö-
ligt slut:

Mig tyckes det war dumt till att resa.

Och twenne män af Adels de skrefwo till
hwarann;

Den ena skref från Preußen till Donau
strand.

Mig tyckes det war dumt till att skrifwa.

De skrefwo om Prins Gustaf den forðna
Svenska Prins

De skrefwo mycket annat, som jag nu ic-
ke minns.

Mig tycks det är dumt att så skrifwa.

Den ene man af Adels han skref den an-
dre till,

Han skref: af Gustaf pengar jag gerna
hafwa vill.

Mig tyckes det är tungt till att lesa.

Den andre man af Adels han läste detta
bref,

Men sedan han det läst, han det ej sö-
derref.

Mig tyckes det war dumt utaf honom.

Den andre Man af Adels han talte med
den Prins,

Han ljög och sade: Swensken med glädje
honom minns.

Mig tyckes det war dumt till att ljuga.

Han ljög och sade: Swensken vill honom
ha till Kung,

Att efter honom längtar både gammal
och ung.

Mig tyckes det war dumt att så ljuga.

Men liten skäl han smög sig i Mans af
Adels rum.

Om honom kan ej sögas, att han har
warit dum.

Mig tyckes det war qwick att så smyga.

Och liten skålm så sagta han fram till
 bordet klef,
 Der knep han mans af Adels så nyss er,
 hållna bref.
 Mig tyckes det war qwicki sådant knipa.

Och liten skålm nu breswet till en Mi-
 nister ger,
 Och lofmar mot betalning, att sedan lem-
 na fler.
 Mig tyckes det blir swårt till att hålla.

Och nu Ministern sticker det bref till
 Stockholm fram:
 Rurit till Slottet kommer, hölj utaf
 mycket damm.
 Mig tyckes det är swårt att så rida.

De twenne Män af Adels nu åter reste hit
 Se'n de i Tyssland hade med Gustaf gjort
 sin flit.
 Mig tyckes det war dumt att så göra:

De twenne Män de lågo uti sin sömn
 så söt,
 Då hörs Gewalbigerns stamma, hur den
 för dörren röt:
 Mig tyckes nu ej tid är att sofwa.

De twenne Män af Adels nu togos i
 Arrest —
 Se'n fördes de för Rätta — Om detta
 mer härnäst.
 Mig tyckes det är tungt mera skrifwa.